

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΝ
ΝΙΝΑΝ,
ΣΥΓΓΕΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ

* * *

*Εὐλογητός, Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος,
Τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.*

Τὴν γυναικείαν ὑπερήλασας φύσιν, ἀνδρειωθείσα τῇ ἀγάπῃ Κυρίου, καὶ τούτου Εὐαγγέλιον ἐκήρυξας λαοῖς, Νίνα ἰσαπόστολε, ἐν πολλοῖς τοῖς σημείοις, χάριν διεκφαίνουσα, τὴν συνοῦσάν σοι ὄντως, ἦν τοῖς τιμῶσι μνήμην σου φαιδρῶς, δίδου πλουσίως, δορκὰς χριστοπόθητε.

Δόξα, Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομεν...

Εἶτα ὁ Ν', μεθ' ὃν ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
"Νίνα, Χριστῷ σύναψον νοῦν ὑμνητῶν σου. Ἀ(θανάσιος)."

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νοῦν σύναψον Νίνα σῶν ὑμνητῶν, τῷ καλῷ Δεσπότη, ᾧ ὡς ἔλαφος ψαλμική, ποθήσασα ὅλη τῇ ψυχῇ σου, ἐπηκολούθησας Τοῦτον κηρύττουσα.

Ἰάτρευσον σώματα καὶ ψυχάς, τιμώντων σε Νίνα, ταῖς πρεσβείαις σου πρὸς Χριστόν, ὡς ἔχουσα χάριν ἱαμάτων, ἐκ πλησμονῆς τῆς Θεοῦ ἀγαπήσεως.

Νικήσασα κόσμου τὰς ἡδονάς, ἐπάτησας ὄφιν, τὸν ἀρχαῖον Νίνα σοφῶς, ὃν πάντοτε δεῖξον ἡττημένον, τοῖς σὲ τιμῶσιν ἀπόστολε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Ἀπάσης θησαύρισμα ἀρετῆς, ἐφάνης Κυρία, ὡς γεννήσασα τὸν Χριστόν, πηγὴν ἀρετῶν καὶ εὐφροσύνης, ὅν ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Ωιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Χρισταπόστολε Νίνα, τέκνα φωτὸς ἔδειξας, τοὺς ἐσκοτισμένους τῇ πλάνῃ Ἰβήρας πρότερον, ὅθεν δεόμεθα, ρύου ἐκ πλάνης παντοίας, τοὺς προβαλλομένους σε, πρέσβιν πρὸς Κύριον.

Ῥῶσιν πάρεχε Νίνα, τοῖς εὐλαβῶς μνήμην σου, τὴν χαρμονικὴν ἐκτελοῦσι, καὶ διαφύλαττε, ἀτρώτους πάντοτε, ἐκ προσβολῶν ἐναντίων, σκέπη μεσιτείας σου, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἰσχυρῶς πολεμοῦντας, σοὺς ὑμνητάς ἔνδοξε, Νίνα ὡς ἀθύρματα δεῖξον, ταῖς ἱκεσίαις σου, καὶ πάντας ἄρμωσον, Παντοδυνάμω Κυρίῳ, ἵνα ἀποδῶμέν σοι, εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον

Στῆθι μέσον Κυρία, ὡς Μωϋσῆς πώποτε, τοῦ δικαιοκρίτου Δεσπότη καὶ ἀμαρτάνοντος, λαοῦ ἐκτείνουσα, τὰς παναγίας σου χεῖρας, ὡς ἀλεξιτήρια, ὀργῆς Πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κακῶν ὦ Νίνα, τοὺς ἀνευφημοῦντας τὸν ἔνδοξον βίον σου, καὶ λύτρωσαι ἐκ πειρασμῶν, ἱκετεύουσα τὸν Δεσπότην.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πλάνην νοός, ἐκδίωξον ἀπόστολε, τῶν ὅσοι πιστῶς, ναῶ σου παραβάλλουσι, καὶ φωτὶ τοῦ Πνεύματος, τὰς ψυχὰς καταφώτισον, ὦ Νίνα, Χριστοῦ, ὁ οἶκος ὁ πανάριστος.

Ωιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τῇ ἀσκήσει συνέμιξας, τὴν φιλοψυχίαν Νίνα κηρύττουσα, τοῦ Κυρίου συγκατάβασιν, Ὅν ἰλέωσαί μοι ταῖς πρεσβειαῖς σου.

Ὡς ἀήττητον τρόπαιον, τὸν ἐκ τῆς ἀμπέλου σταυρὸν κατέχουσα, Νίνα πλάνην ἀπεδίωξας, ἐκ ψυχῶν ἧς δεῖξον με ἀλλότριον.

Στήλη ὥφθης χριστόφωτος, Νίνα Ἰβηρίτας καταφωτίσασα, καὶ ὠδήγησας σοφώτατα, πρὸς τὴν Βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον

Ὑπερήφανον φρόνημα, Μῆτερ ἐκ καρδίας μου ἐξαφάνισον, ἢ γεννήσασα τὸν Κύριον, ταπεινοφροσύνης τὸν διδάσκαλον.

Ωιδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νόσους ψυχικάς, καὶ τοῦ σώματος διώκουσα, τῇ ἐκ Θεοῦ δυνάμει Νίνα δίωξον, καὶ πᾶν ἄλγος, τυραννοῦν τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε.

Ἄνεσίν μοι δός, ἰσαπόστολε πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν πολλῶν τοῦ πονηροῦ ἐπιβουλῶν, ἵνα μνήμην, ἐορτάζω πάντοτε ἀγίαν σου.

Ψόαι μου δεινῶς, τεταπείνωνται ἐκ θλίψεων, καὶ ὀδυνῶμαι ἐν φλογὶ τῶν πειρασμῶν, ὅθεν Νίνα, σὲ ἐπικαλοῦμαι πρέσβιν γρήγορον.

Θεοτοκίον

Ὅρμισον Ἀγνή, τὴν ψυχὴν μου θαλαττεύουσαν, τῷ τοῦ Υἱοῦ σου γαληνῷ ὄρμῳ καλῶς, τῇ ἀγκύρᾳ, τῶν ἱκεσιῶν σου καὶ δεήσεων.

Ὡιδή σπ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νεώσασα, τῶν Ἰβήρων ἄγρια, καὶ μισόθεα φρονήματα Νίνα, λόγον σοφῶς, ἐγκατέσπειρας τούτοις, καὶ μαθητὰς τοῦ Κυρίου ἀνέδειξας, διὸ βοῶ ψυχῆς ἐμῆς, τὰ ζιζάνια πάντα ἀφάνισον.

Νενίκηται, τοῦ Σταυροῦ κηρύγματι, ὁ δοκῶν εἶναι σοφὸς θεία Νίνα, καὶ τὰς ψυχὰς, ἀπωλέσας ἅς εἶχε, πεπηδημένας τῇ πλάνῃ ἐπτώχευσεν, οὗ τήρησόν με ἀβλαβῇ, ψυχωλέθρου σοφίας τὸν δοῦλόν σου.

Οὐράνωσας, τοῦ Κυρίου χάριτι, τὰς καρδίας θεοφώτιστε Νίνα, καὶ ἀρεταῖς, κατεστέρωσας ταύτας, ἅς χορηγεῖ οὐρανόθεν Παράκλητος, αὐτῶν ἀνάδειξον ἡμᾶς, συμμετόχους αἰτοῦντας πρεσβείας σου.

Θεοτοκίον

Υἱότητα, ἐκ λουτροῦ βαπτίσματος, κατεμόλυνα Παρθένε ἀσώτως, καὶ νῦν λιμῶ, ἁμαρτίας σιτῶμαι, τὴν τοῦ Πατρὸς ἐνθυμούμενος ἄπειρον, ἀγάπην καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς, πρὸς Ὅν σέ πρέσβιν θείαν προβάλλομαι.

Διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κακῶν ὦ Νίνα, τοὺς ἀνευφημοῦντας τὸν ἔνδοξον βίον σου, καὶ λύτρωσαι ἐκ πειρασμῶν, ἱκετεύουσα τὸν Δεσπότην.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Γεωργὸς ὠφθης θεία Νίνα τῆς χάριτος, Γεωργίαν καλῶς γεωργήσασα, καὶ τὸν σπόρον, Εὐαγγελίου ρίψασα ψυχαῖς, καρπὸν,

έκατονταπλάσιον Χριστῷ, προσενήνοχας φαιδρόν, πιστευσάντων τοῖς λόγοις σου· ὅθεν στεφανωθείσα, στέφει ἰσαποστόλου, ὑπὲρ τιμώντων σε πιστῶς, τὸν Δεσπότην ἱκέτευε.

Προκείμενον· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῆς...

Στίχος· Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ....

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(θ' 1-6)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συγκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἶρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

Δόξα. Ταῖς Ἰσαποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός

...καὶ τὸ προσόμοιον

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἐναπέρριψας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, Νίνα ἰσαπόστολε, Ἰβηρίας στύλωμα χρισταπόσταλτον, καὶ τὸ φῶς ἔχουσα, τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς κολλύριον ζωήρρυτον, τοὺς πρὶν τυφλώττοντας, ἔδειξας υἱοὺς θείας Χάριτος· διὸ θαυμάτων εἴληφας, τὴν ἐκ τοῦ

Δεσπότου ἐνέργειαν. Ὅθεν τῶν αἰτούντων, τὴν θείαν σου Ἀγία ἀρρώγην, ἐν τῷ πανσέπτῳ τεμένει σου, τάχιστα ἐπάκουσον.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Νοῦν καθάρισον Νίνα, ἐννοιῶν ἀκαθάρτων καὶ δεῖξον ἄριστα, ναὸν ἐν ᾧ εὐῶδες, θυμίαμα προσφέρειν τῷ Δεσπότῃ ἀξίωσον, εὐχὰς ἀγνάς ἐκ ψυχῆς, τοὺς πίστει σε τιμῶντας.

Ὑψηλόφρονα γνώμην, ὡς τὰ εἰδῶλα Νίνα ποτὲ κατέρῳαξας, κατάβαλε καὶ δίδου, ψυχαῖς τῶν σὲ ὑμνούντων, ταπεινόφρονα αἰσθησιν, ἵνα Χριστὸς ἐν ἡμῖν, ὁ ταπεινόφρων μένη.

Μήτηρ φάνηθι Νίνα, ὀρφανῶν αἰτουμένων τὴν σὴν βοήθειαν, καὶ γὰρ ἐκ πείρας οἶσθα, τὸ ἄχθος ὀρφανίας, καὶ Πατρὶ πάντας σύναψον, τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, προστάτη ἀθανάτῳ.

Θεοτοκίον

Νύμφη οὔσα Παρθέने, τοῦ Δεσπότου καὶ οἶκος ἀγνείας πάντερπνος, ψυχὴν κατακρανθεῖσαν, ποικίλαις ἁμαρτίαις, ἀποπίσωσον δέομαι, καὶ νυμφικῶς τῷ Χριστῷ, σύναψον πάλιν Κόρη.

Ὡδὴ η'. Τὸν βασιλέα.

Ἡ βασιλέων, παιδαγωγήσασα Νίνα, τὰς ψυχὰς πρὸς γνῶσιν τοῦ Κυρίου, δὸς ἡμῖν γινώσκειν Αὐτοῦ τὸν θεῖον νόμον.

Τοῦ παραλύτου, ἡ συσφίγξασα πόδας, καὶ ἀλλόμενον δείξασα Ἀγία, στήριξον τοὺς πόδας, ἡμῶν Χριστῷ βαδίζειν.

Ὡς τὸν Χιτῶνα, εὗρες Νίνα Δεσπότου, τούτῳ σκέπε τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ ψυχὰς ψυγείσας, θέρμανον προσευχαῖς σου.

Θεοτοκίον

Νίκην μοι δίδου, τῷ ἐπὶ σοὶ πεποιθότι, Θεοτόκε κατὰ τῶν
ἐχθρῶν μου, ἵνα ἐπιτύχω, τῆς θείας Βασιλείας.

Ωιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Σὺν τῷ Τροπαιοφόρῳ, καὶ Πολυχρονίᾳ, τοῖς συγγενέσι σου
Νίνα ἱκέτευε, τὸν πανοικτίρμονα Λόγον, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὁ πάνσεπτος ναὸς σου, γένοιτο ὦ Νίνα, τοῖς προσιοῦσιν ἐκ
πίστεως ἄλλη τις, τοῦ Σιλῳὰμ κολυμβήθρα, χάριν πηγάζουσα.

Ὑδασι μετανοίας, κάθαρον ψυχὴν μου, ὦ ἱσαπόστολε Νίνα
πανεύφημε, καὶ τῆς Χριστοῦ θείας δόξης, μέτοχον δεῖξόν με.

Θεοτοκίον

Ἀκήρατε Παρθένε, πρέσβευε Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ὅσοι σὲ πόθῳ
γεραίρουσι, καὶ μεγαλύνουσιν ὕμνοις, τὴν θείαν δόξαν σου.

Ἄξιόν ἐστιν....καὶ τὰ

Μεγαλυνάρια

Οὔσα συνημμένη φωτὶ Χριστοῦ,
πᾶσαν Ἰβηρίαν,
κατεφώτισας λόγοις σοῖς,
καὶ τοῖς θαυμασίοις ἐκύρωσας ὦ Νίνα,
τὴν τοῦ Εὐαγγελίου,
πίστιν τὴν ἁμωμον.

Σὺν τῷ Γεωργίῳ τῷ θαυμαστῷ,
καὶ Πολυχρονίᾳ,

συγγενέσι σου τὸν Χριστόν,
Νίνα Ἰβηρίας,
ἰκέτευε ἀπαύστως,
ὕπὲρ τῶν ὅσοι πόθῳ,
ὕμᾱς γεραίρουνσι.

Σκέπε τὴν Ἑλίων σεπτὴν Μονήν,
Νίνα θεοφόρε,
ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς,
τοῦ δεινοῦ βελίαρ,
εὐχαῖς σου ἀηττήτοις,
τὴν σοὶ ἀνατιθεῖσαν,
οἶκον παγκάλλιστον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ
Στιχηρὸν προσόμοιον.
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νίνα ἰσαπόστολε Χριστοῦ,
ἢ τὴν Ἰβηρίαν σοῖς λόγοις εὐαγγελίσασα,
καὶ θαυμάτων πλήθεσι,
ταύτην στηρίξασα,
τὸν Δεσπότην ἰκέτευε,
ὕπὲρ τῶν τιμώντων,
τὴν ἁγίαν μνήμην σου καὶ αἰτουμένων πιστῶς,
θείαν μεσιτείαν σου ὅπως,
τούτους ἀπαλλάξῃ τῶν νόσων,
καὶ ζωὴν αἰώνιον χαρίσῃται.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

*Νῦν ἔστι, Νίνα, δεήσεων ἀνάγκη,
Δεῦτε καθικέτευε Δεσπότην μέγαν.*

